

TẬP THƠ
VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 13 - THÁNG 7, 2023

ĐÓA SEN HOA

*Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ơi! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGA

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tinh anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Vân chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

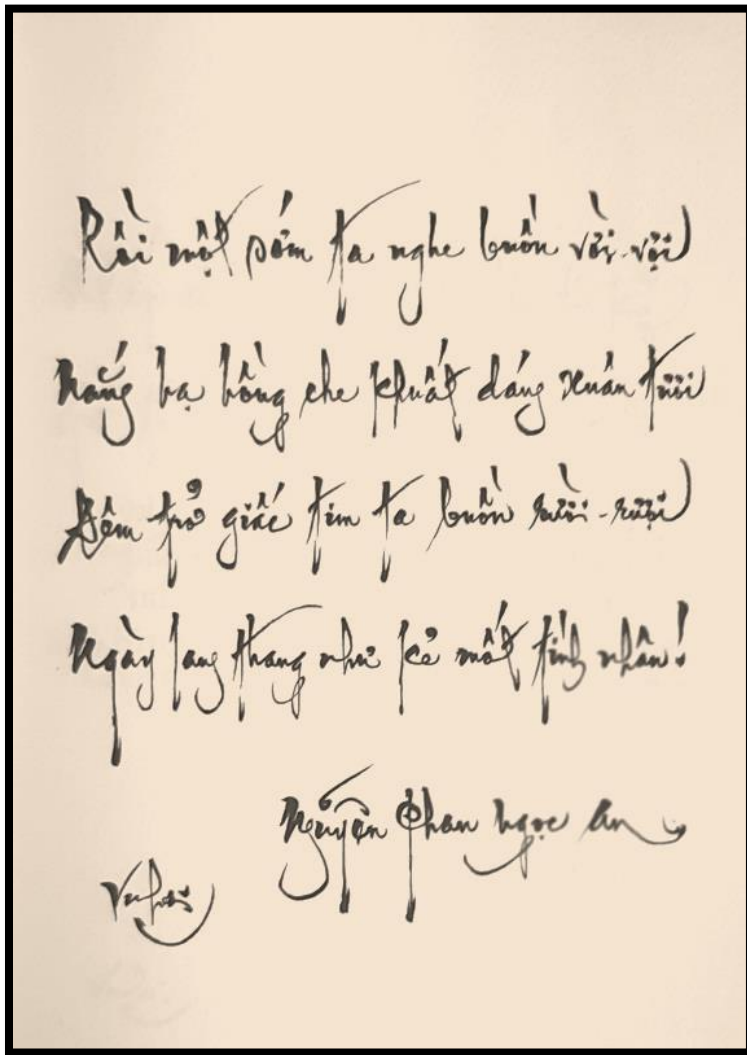
Ảnh: Minh Châu (Virginia)

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 13 - THÁNG 7, 2023
VỚI SỰ GÓP MẶT:

4. Nguyễn Phan Ngọc An
5. Ý Anh
6. Trần Quốc Bảo (Virginia)
7. Đỗ Bình (France)
8. Mùi Quý Bồng/Châm Tá Nhân
9. Nguyễn Vô Cùng
10. Nguyễn Thị Ngọc Dung / Hồ Trường An
11. Nguyễn Thị Thanh Dương
12. Trường Đình (United Kingdom)
13. Mạc Phương Đình
14. Ngô Văn Giai
15. Đỗ Thị Minh Giang
- 16,17. Tâm Minh Ngô Tằng Giao
- 18,19. Quang Hà /Minh Thúy Thành Nội
20. Lý Hiểu
21. Diễm Hoa
22. Phương Hoa
23. Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa/Song Hoa
24. Vũ Hối (1932-2022)
25. Thái Hưng Phạm Gia Hưng
- 26,27. Githéa Hoàng Hy
28. Phan Khâm
29. Hoàng Song Liêm
30. Nguyễn Phú Long (1938-2023)
31. Tuệ Nga
32. Đăng Nguyên
33. Cao My Nhân
34. Kha Oanh
35. Kim Oanh (Úc Châu)
36. Y Thy Võ Phú
37. Nhất Phương
38. Thủy Lâm Synh
39. Thanh Thanh
- 40,41. Vương Thanh
42. Hạ Thái Trần Quốc Phiệt
43. Nguyễn Mây Thu (France)
44. Tuệ Trung Lê Trọng Dũng
45. Minh Thúy Thành Nội
46. Thy Lệ Trang
47. Hoa Văn

Ảnh: Minh Châu (Virginia)

Rồi một sớm ta nghe buồn vời vời
Nắng hạ hồng che khuất dáng xuân tươi
Đêm trở giấc tim ta buồn rười rượi
Ngày lang thang như kẻ mất tình nhân!

Thơ: **nguyễn phan ngọc an**
(trích trong tập thơ "Những Đóa Hoa Tim"- 2017)
Thư pháp: **Vũ Hối**

Thơ Sen

Chậu sen tôi trồng được hơn hai tháng thì lên nụ. Tôi hồi hộp nhìn nụ lớn từng ngày. Một sáng cuối tháng năm búp đầu tiên hé cánh. Ôi! Sen của tôi! Đỏ đậm thắm thiết như mong đợi. Đẹp quá! Háo hức nhìn sen nở, chiêm ngưỡng ngắm từng cánh một, tôi chụp hình gửi khoe cả nhà. Lần đầu thấy sen đỏ nên mấy chị em xem đều xuýt xoa khen. Búp thứ hai nở đầu tháng sáu, đúng vào ngày Rằm tháng tư âm lịch, Mùa Đản Sinh. Thật đúng duyên và đầy ý nghĩa, tôi có hoa sen cúng Phật:

*Duyên hồng sen một đóa, Kính lạy mùa
Đản Sinh, Thơ lòng thanh tịnh nở,
Thoảng hương ý tâm lành...
Mở lòng dâng cúng Phật, Sen nở cánh từ
bi, Ướp hương ngày an lạc, Sen hồng thả
thơ đi...*

Sáng nay mặt hồ sau nhà êm đềm phẳng lặng, mây còn nhàn nhạt nhưng vẫn bật lên cánh cò trắng lẻ loi thênh thang bay ngang. Khí trời đang còn mát dễ chịu nên cảm thấy chung quanh điều gì cũng nhẹ nhàng. Khánh thông thả đong đưa lay, nắng trong non lên phơn phớt. Tôi nâng nhẹ sen trên tay, cánh sen đỏ, nhụy sen hồng, đài sen vàng, sen đẹp thật thanh khiết. Cám ơn sen đã nở, đã cho tôi một buổi sáng yên lành dịu dàng tan hoà vào hương sen thoang thoảng thơm quanh tôi...

Sen ai một đóa đỏ xinh
Hồng lên thắm thiết một tình trình nguyên
Tâm hoa sáng toả ý hiền
Nước vui như chở trăm thuyền thơ sen.

Sen hồng búp đỏ như son
Nhụy sen điểm hạt sương tròn long lanh
Nắng soi tâm sáng ý lành
Tinh hoa thơm nở kết thành thơ sen.

Ý Anh

06/2023

Về Đây Vời Biển

Về đây vời biển bao la,
Mà xem con sóng nở hoa bạc đầu.
Trùng dương thắm biếc một màu,
Ồ kia!... nhật nguyệt, chìm sâu trong lòng!

Về đây đứng giữa mênh mông,
Mây vàng cát trắng, nắng hồng biển xanh.
Bọt bèo xô dạt đầu ghềnh,
Ngắm đời mình cũng bập bênh nổi trôi!

Về nghe diu dặt ngàn khơi,
Trường ca biển hát những lời thiên nhiên.
Nhịp nhàng sóng vỗ triền miên,
Bãi dài lữ khách hành thiền trầm ngâm...

Về nghe vang dội sóng ngầm,
Như trong lòng biển âm thầm sục sôi!
Bâng khuâng nhìn bãi cát bồi,
Nhớ xưa, nơi đó xanh ngời nương dâu,

Về đây nhìn cánh hải âu,
Ngàn trùng xa cách, từ đâu bay về.
Bầy chim không tổ không quê,
Tiếng kêu khan lạnh... nghe tê tái lòng!

Về đây vào lúc hừng đông,
Mà xem, mặt biển vừng hồng nhô lên.
Thả hồn vào cõi vô biên,
Để mơ hồ thấy... biển miền Quê Hương.

Trần Quốc Bảo - Virginia

Em Oi... Hè Đã Về Rồi!

Em ơi... Hè đã về rồi!
Ánh hồng rực rỡ khung trời bao la,
Chim đàn ríu rít vui ca,
Bướm vàng khiêu vũ bên hoa muôn màu.

Gió ve vuốt ngọn trúc đào,
Hai con chim nhỏ hôn nhau trên cành,
Đóa hồng mỉm nụ cười xinh.
Nắng ươm biếc cỏ lung linh ven đồi.

Em ơi... Hè đã tới rồi!
Về đây nghe biển hát lời yêu thương,
Dạo trên bờ Đại tây dương,
Tưởng như...
bãi cát Quê hương Vũng Tàu!

Trườn lên con sóng bạc đầu,
Để cho... nước cuốn u sầu ra khơi!
Nắng Hè tỏa ấm khắp nơi.
Yêu thương tràn ngập tình người Virginia!

Trần Quốc Bảo - Virginia

HÀ NỘI XƯA

Ta nhớ trời xuân hoa rực rỡ,
Thuở thanh bình hồn nhẹ như thơ.
Nắng tà ngả chiếu giàn thiên lý
Ly loạn cuốn đi tuổi dại khờ.
Chiều thu gió thoảng mùi hoa sữa
Hà nội trong mơ thoáng nét xưa
Người cũ gặp nhau lời nhả ngọc
Quán hàng nhộn nhịp bước chân đưa.
Chớp mắt tuổi hồng đi lạng lẽ
Trôi ngày tháng đẹp tựa cơn mê
Hò gươm cổ thụ cành soi bóng
Lối vẫn cây xanh rợp nắng hè.

GIẤC MƠ

Chiều mưa nhợt sắc cầu vồng
Đời trôi theo ngọn sóng hồng xa quê.
Nhìn trăng nhớ thuở hẹn thề,
Thoáng khung trời cũ hiện về trong mơ.
Sài gòn như giải sương mờ
Đời vui sao mộng hững hờ quạnh hiu!
Phố đông người vẫn dập dìu
Nhớ em mùi ngón nâng niu cung đàn.
Trăng khuya bàng bạc không gian

Hà nội thời nay nhiều phố mới,
Người sang, kẻ khó khắp nơi nơi
Những lời thanh lịch đâu còn nữa,
Ngôn ngữ trộn pha rất lạ đời!
Ngõ ngách chìm sâu trong phố cổ
Mưa phùn lất phất bụi hư vô,
Người xưa đã hóa thành mây trắng
Dấu tích rỗng bay cũng mơ hồ.
Từ thuở xa quê hồn phố cũ
Ta như cánh hạc mãi phiêu du
Thời gian biến biệt không trở lại,
Hà nội trong mơ vẫn mịt mù!

Đỗ Bình - France

*Phố đêm huyền ảo đóa lan ngậm ngùi.
Người cao ốc, kẻ rúc chui,
Vào sâu ngõ hẻm niềm vui bể bàng!
Góc đường kẻ sống lang thang,
Đèn hoa lộng lẫy, xe sang khắp đường.
Có phải đây là quê hương?
Mà sao cay đắng sầu vương mấy bờ!
Sài gòn hòn ngọc trong mơ,
Nhìn dòng sông chảy
ngắn gọn kiếp người!*

Đỗ Bình - France

CUỘC SỐNG Ý NGHĨA

Dù sẵn sàng hay còn chưa chuẩn bị
Một ngày kia bạn cũng sẽ ra đi.
Cái thế giới
bạn vẫn sống thường khi
Sẽ biến mất, không còn gì tồn tại.
Sẽ không còn
ánh mặt trời sáng chói.
Cũng không còn
một ngày mới, bình minh.
Và không còn
những âm áp mùa xuân.
Không còn cả những bạc tiền,
danh vọng.
Quyền lực mấy
cũng chỉ là trống rỗng.
Chẳng có gì
còn quan trọng nữa đâu!
Có chẳng là những tích tụ từ lâu
Của những phong cách thanh cao,
hành xử
Mà bạn đã suốt cuộc đời chia sẻ
Với tha nhân
hay thân hữu quanh mình.
Có chẳng là những đóng góp
chân thành,
Những kiến thức,
những gì mình đã học
Cho mọi người
bạn sẵn sàng truyền đạt.
Những gì bạn đã kiếm được
trong đời,
Những thứ bạn gom góp
khắp muôn nơi,
Đều vô nghĩa khi bạn rời dương thế.
Cái cho đi mới thật là đáng kể.
Quan trọng lắm
những cử chỉ, hành vi,

Thái độ trong cuộc đời bạn đã ghi,
Đã khắc dấu
trong tâm tư người khác.
Một nụ cười,
hay một lời khuyến khích
Lúc khó khăn,
hay trong lúc hoang mang,
Lúc lo âu, hay phiền muộn,
chán chường,
An ủi họ, làm yên lòng, ấm dạ.
Một nắm tay, một đỡ nâng khi ngã,
Cũng có thể thành vô giá không ngờ
Trong cõi lòng bè bạn, cả thân, sơ.
Đừng thối mắc
đến bao giờ bạn được
Mọi người chung quanh bạn
còn nhớ, tiếc.
Hãy quan tâm đến sự việc người ta
Nhớ tiếc gì về bạn những năm qua.
Quen biết nhiều
chẳng phải là quan trọng,
Trong suốt cả chiều dài cuộc sống,
Ý nghĩa hơn,
với số lượng những người
Khi bạn mất lòng họ sẽ bùi ngùi.
Vậy bạn ơi,
trong cuộc đời đang sống
Hãy nhìn quanh,
với tâm hồn trong sáng,
Lòng yêu thương,
ươm đầy những cảm thông.
Sự hiểu biết ấy sẽ đem ánh hồng
Rất diệu kỳ trải đều trong cuộc sống!

CHẤM TÁ NHÂN

phóng tác
(Texas, USA - 08/23/2012)

DỆT MÁI LÈU THƠ

(Tặng Nguyễn Kinh Bắc)

Mừng chón Lam Kiều gặp dáng tiên (1)

Tro tàn bùng dậy lửa con tim

Nhịp chày lắng đọng trời mây biếc (2)

Sóng cảm trào dâng bể mắt huyền

Một nửa đời hoang sầu với nợ

Vài mươi tuổi lẻ mộng cùng duyên

Ưu phiền xin gửi theo dòng nước

Dệt mái lều thơ ấm một miền!

nguyễn vô cùng

(trích thi phẩm “VƯỜN XƯA”)

(1) Lam Kiều: Tên chiếc cầu bắc qua sông Lam, thuộc Huyện Lam Điền, Tỉnh Thiểm Tây (Trung Hoa). Ngày xưa nàng Vân Anh gặp Bùi Hàng cho chàng một bài thơ, ý bảo đến Lam Kiều sẽ gặp tiên. Sau hai người gặp nhau ở đó kết thành vợ chồng.

(2) Chày: Do chữ “Lam Kiều ngọc chày”. Bùi Hàng già thuốc ở Lam Điền bằng chày ngọc, gặp Vân Anh và kết làm vợ chồng.

Bài xướng

Ruộng Biển Đất Bưng

(Nhớ đất Gò Công)

Cũng trồng, cũng gò, cũng rẫy đồng
Một bề biển lớn, ba bề sông
Bèo theo nước cuốn, qua Vàm Láng
Nắng mở đường lên hạp Chợ Giồng
Thế sự nếu dồn cơn nước nổi
Tình quê xin thấp bóng đèn chong
Ruộng biển, muối mặn đời thanh đạm
Giữa cảnh phù hoa há nhạt lòng?

Mưa ngọt, ai về sông Chợ Gạo?
Thêm yêu Cửa Tiểu nước vui đầy
Thấm sâu mạch đất hồn cây cỏ
Vọng lắng bên trời tiếng nước mây
Sóng lặng, ghe xuồng về trẩy hội
Bão lên, cò vạc tách xa bầy
Sao như Soi-Rạp chưa tuôn biển
Đã nổi liền tay Vàm Cỏ Tây?

HỒ TRƯỜNG AN

Bài họa

Phượng Đỏ Tre Xanh

(Nhớ về Quê Mọc)

*Thăng cánh cò bay xoải ruộng đồng
Ngày xưa Tô Lịch một giòng sông
Thượng Đình tre mạ xanh quê hội
Nhân Mục nắng mưa thơm trái giồng
Bình dị mái tranh làn khói tỏa
Trong veo ao cá mảnh trắng chong
Bao năm xa vắng chưa quên nhỉ
Hoa gạo rụng rơi đỏ nát lòng*

*Đỏ nát lòng ta từ một thuở
Hồng Hà cuộn cuộn máu loang đầy
Bơ phờ Văn Miếu chia tay bạn
Thờ thần Long Biên khóc gió mây
Biên biệt thuyền đi còn nhớ bến
Mật mù nhạn lạc vẫn thương bầy
Hẹn mùa phượng thắm Hồ Gươm nhé
Cùng ngắm vàng dương lặn hướng Tây*

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

12 MÙA THƯƠNG NHỚ

Tháng Giêng em biết yêu anh rồi đó,
Như hoa Đào nũng nịu với mùa Xuân,
Những Đào phai, Đào bích và Đào hồng,
Đẹp mong manh trong làn mưa bụi mỏng.

Cuối tháng Hai, ngày Xuân còn đẹp lắm,
Mơ về anh hoa Sưa trắng góc trời,
Chỉ một làn mưa hay gió nhẹ thổi,
Hoa rơi rụng trên đường. Phù du quá.

Tháng Ba đến em vì anh rực rỡ,
Chạnh lòng ai hoa Gạo đỏ ngày Hè,
Những người con đi lang bạt xa quê,
Nhớ màu nắng màu hoa mùa Hè cũ

Tháng Tư nồng nàn ruộng Loa Kèn nở,
Hoa trắng thơm tho tình em yêu anh,
Hoa theo xe theo quang gánh đi rong,
Qua khắp phố tìm anh trao thương mến.

Tháng Năm bắt đầu Bằng Lăng sắc tím,
Em lãng mạn mặc áo tím như hoa,
Bằng Lăng và em một buổi chiều mưa,
Không có anh tím cả chiều thương nhớ.

Bằng Lăng chưa phai, đến mùa Phượng Vỹ,
Cháy đỏ sân trường, cháy đỏ tình ơi,
Hoa của học trò tâm hồn tình khôi,
Không là học trò tình em vẫn trẻ.

Em tháng Sáu thẹn thùng Sen hé nụ,
Bao điều ấp ủ chưa nói cùng anh,
Sáng sớm tinh mơ trên chiếc thuyền con,
Ra ao hái Sen chọn từng hoa đẹp.

Tháng Bảy anh ơi Hướng Dương vàng rực,
Hoa hướng mặt trời, em hướng về anh,
Hồn em hoa Xà Cừ nhỏ mong manh,
Tương tư anh, hoa rụng chùm hoa héo.

Em khóc đấy, mưa Hạ về khắp nẻo,
Hoa Dâu Da Soan tháng Tám trên cây,
Chùm hoa li ti chỉ sợ gió lay,
Từng vạt hoa rơi xuống đường trải thảm.

Nhưng em vẫn chờ hoa Sưa tháng Chín,
Mùa Thu về cùng với gió heo may,
Mùi hương ngọt ngào anh chẳng về đây,
Để hoa trắng ngả màu vàng thương nhớ.

Tháng Mười mùa Thu sẽ vàng thêm nữa,
Hoa Cúc buồn chuyển tiếp giữa Thu Đông,
Cúc vàng, Cúc trắng anh có thích không?
Em sẽ chọn băng khuâng hai màu áo.

Hẹn hò đi anh cuộc đời ngắn ngủi,
Em hoa Lưu Ly màu tím thủy chung,
Gió thổi nhiều qua phố vắng. Em mong
Anh bên em gió tháng mười một lạnh.

Mùa Hoa Cải tháng mười hai rạo rực,
Những cánh đồng Hoa Cải em vẫn mơ,
Hoa quê mùa, giản dị. Anh về chưa?
Đừng để hoa nở rồi tàn. Tội nghiệp.

Hoa Cải vàng giữa ngày Đông gió rét,
Vẫn dịu dàng trong gió rét đông đưa,
Em yêu anh tha thiết mùa từng mùa,
Mười hai tháng, mười hai mùa thương nhớ.

Nguyễn Thị Thanh Dương

Cảm hứng với "Những mùa hoa đặc trưng cho 12 tháng"

PARIS CHIỀU HUẾ NHỎ

chiều Paris nắng hồng
từng giọt rơi mênh mông
dòng Seine buồn soi bóng
mến thương em vào lòng

chiều Paris ước mơ
nhìn em trên áo thơ
khoác lên làn mộng nhớ
có anh thương đợi chờ

chiều Paris xôn xao
mơ ước ngày bên nhau
cùng em đi bước dạo
gió Hương Giang dập dề

chiều Paris về qua
em cười xinh như hoa
phượng vàng ngơ ngẩn lạ
áo học trò thướt tha

chiều Paris mờ sương
khung trời nhớ quê hương
Ngự Bình chim én lượn
bay tìm em vấn vương

chiều Paris tím màu
lá mưa ngâu rì rào
ướt nghiêng bờ vai áo
thoảng hương nhớ hôm nào

chiều Paris tình yêu
anh nhớ em thật nhiều
Mười Thương đan tay nít
trên áng thơ dệt diu

Trương Đình

UK, sương mù già 2023

TRĂNG VỀ

trăng về với phố thật khuya
chút xanh xao nở sầu chia mấy đường
em mang theo chút vô thường
mong manh với nhịp mùa sương gợn buồn

đàn trong quán nhỏ run run
cả phê từng giọt theo nguồn bỗng xa
bên nhau còn chút thật thà
ngẩng lên chợt thức lời ca gọi tình

giấu ngày một nỗi chông chênh
về qua nghe những lênh đênh phận người
môi xưa còn ẩm nụ cười
mắt xưa lúng liếng màu vui thật đầy
em còn đợi chén cuồng say
ta còn mang đủ tháng ngày thương yêu

trăng về phố tưởng hoang liêu
nhát dao kỷ niệm xuống chiều an nhiên
tay ai rụng giọt ưu phiền
nghe đời nở muộn giữa miền hư không.

mặc phương đình

VỀ QUÊ

*Tôi về thăm quê hương
Bên dòng sông Trà Bồng
Nhớ một thời khói lửa
Tôi làm lính giữ sông.*

*Ngày về Phú Hậu thôn
Chiều nghiêng hoàng hôn xuống
Lũy tre làng quê ngoại
Bóng ngả trên đường mòn.*

*Chiều trên biển Khe Hai
Nắng diu theo gót hài
Đưa em về xóm nhỏ
Bên kia làng dân chài.*

*Vào thị xã thăm bạn
Gặp người lạ không quen
Thành phố giờ đổi mới
Biết hỏi ai mà tìm?*

*Về lại Mỹ thấy nhớ
Quê hương thoáng trong mơ
Chiêm bao bừng trở giấc
Nhớ thương gửi vào thơ.*

Ngô Văn Giai

Hạ Nồng

Soi nghiêng đũa cánh phượng hồng
Nắng vàng rực rỡ hạ nồng nàn thêm
Tiếng ve cung bậc dịu êm
Điệu ru hè vọng chờ đêm gọi tình
Trông mưa ngõ bóng trông hình
Thuyền xa bến đỗ, ta mình lia đôi
Phượng hồng nở đỏ màu môi
Tô duyên má thắm em tôi thuở nào
Mảnh hồn ôm mộng xôn xao
Buổi trưa hè chợt mưa rào bay ngang
Em sang tình tự dịu dàng
Bến sông tôi đợi mơ màng chiêm bao.

Đ T Minh Giang

THE SPIRIT OF THE WALL

You came to see my name today
I saw you standing there
Man, you sure look different
With that silver in your hair

But me, I haven't changed
I'm still the ripe old age of 21
That's one of the things about us ghosts
We're now and forever young

Do you remember how proud we were
When we were called by Uncle Sam?
And I remember being a little afraid
When they shipped us to Vietnam

And I remember the heat
And the marching through the mud
And the sounds of all that shooting
And the sight of all that blood

Then I remember when it was
Time for us to go home
But I couldn't go
So you made that trip alone

You returned to a country
That couldn't seem to understand
How all the boys that left
Came back a bunch of messed up men

LINH HỒN TƯỜNG ĐÁ

*Hôm nay bạn tới chôn này
Tìm tên tôi, bạn đứng ngay trước tường
Chào ơi! Trông bạn khác thường
Với màu trắng bạc điểm sương mái đầu*

*Phân tôi đổi khác gì đâu
Vẫn còn như cái thuở nào đôi mươi
Thân linh quanh quật bạn tôi
Luôn còn trẻ mãi với thời gian qua*

*Bạn còn nhớ thuở xưa xa
Chúng mình hãnh diện được là chiến binh
Khi Chú Sam gọi chúng mình?
Tôi qua nước Việt, thật tình hơi lo*

*Nhớ chẳng cái nóng lu bù
Mình cùng dân bước qua khu bùn lầy
Âm vang tiếng súng đêm ngày
Máu me hình ảnh vương đầy khắp nơi*

*Rồi tôi nhớ lại bạn ơi!
Chúng mình được lệnh tới thời hồi hương
Nhưng tôi không thể lên đường
Một mình bạn phải theo hàng quân đi*

*Bạn về nước, thấy lạ kỳ
Nước mình nào hiểu chút chi dân tình
Sao trai trẻ xa gia đình
Trưởng thành xảo trợn thân kinh lắm người*

Our country seemed a little naive
Before that mixed up war
Now we never can seem
To get things back the way they were before

Now some of us are just a name
Just a small part of history
But with the building of that wall
It somehow restored our dignity

I saw that there is still pain
Even after all these years
I'm afraid I saw a lot of
in your tears

But this is a wall of love
We hope that's what everyone feels
And the warm spirits of all the ones
That surround "The Wall That Heals"

I saw you had a family
A couple of kids and a pretty wife
Try to forgive the past
And have a happy life

I guess I'll go now
That I seem to have said it all
of me once in a while
The ghost that stays with "The Wall"

JUDY GORMAN KING

(Judy's Poem: The Spirit Of The Wall")

*Nước mình chất phác quá thôi
Khi vào chiến cuộc tôi bồi hấn mang
Giờ đây có vẻ muộn màng
Phục hồi như trước nghĩ càng khó thêm*

*Bọn tôi còn lại chút tên
Dự phần nhỏ bé ghi lên sử nhà
Nhưng tường này được dựng ra
Bọn tôi phẩm giá thăng hoa khắc vào*

*Tôi còn nhìn thấy niềm đau
Dù bao năm đã trôi mau qua rồi
Sợ nhìn trong mắt bạn thôi
Buồn đau giọt lệ tuôn rơi đã nhiều*

*Nhưng tường biểu hiện thương yêu
Mong ai cũng cảm thông điều đẹp tươi
Và tinh thần khắp mọi người
Thăm "Tường Hàn Gắn", quên thời chiến chinh*

*Biết rằng bạn có gia đình
Con khôn, vợ đẹp vây quanh hiện thời,
Tâm hồn rộng mở dĩ thôi
Cổ quên quá khứ, sông đời an vui*

*Bây giờ tôi phải dĩ thôi
Tiếng lòng thô lộ đủ rồi bữa nay
Hồn tôi quanh quất tường này
Lâu lâu có dịp tỏ bày tâm can.*

TÂM MINH NGÔ TÀNG GIAO

(chuyển dịch thơ)

À MỘT LÒNG CHUNG CHỮ “SỊA” THÔI

(Hội Ngộ 5/ĐH Sịa Hải ngoại ngày 1&2 tháng 7/2023 tại Bắc Cali
với chủ đề GIỮ TRỌN TÌNH QUÊ)

“Ngũ niên đại hạn phùng cam vũ
Vạn dặm tha hương ngộ cố nhân” *
Bà con xứ Sịa về chung hội
Những nẻo đường vui rộn bước chân

Đây Fremont nắng ngọt tình đầy
San Jose hoa, gió vàng say
“Hoa Đồng Hương” nở bờ môi thắm
Lưu lạc phương người chẳng nhạt phai.

Xin dấu một mai đừng mai một
Tre già măng mọc, mãi thặng hoa
Có lớp cháu con hằng nối tiếp
Tương lai- nguồn cội, đẹp ngôi nhà

Những cánh buồm phiêu bạt tụ về
Bến chiều nghe sóng vỗ chân đê
Tam Giang lồng lộng trời mây nước
Nghe ám trong hồn một tiếng Quê

Năm năm gặp lại già hơn trước
Tưởng nhớ người đi khuất núi non
Có người sức yếu, không về được
Gửi tấm lòng theo với cháu con

Đây phút sum vầy ta cứ vui
Rồi mai trăm ngã cánh chim trời
Đất lè quê lịch luôn gìn giữ **
Và một lòng chung chữ “SỊA” thôi

Cùng hát bài ca tạm biệt nhau
Hai năm là hẹn của lần sau
Hội Đồng Hương sẽ mừng tương ngộ
Vẫn đủ thanh xuân, lẫn bạc đầu.

Hò ơ...
Bởi vì nghĩa nặng tình sâu
Bà con xứ Sịa rủ nhau cùng về
Fremont và San Jose
Hội mừng **Giữ Trọn Tình Quê** dạt dào...

Quang Hà

* 2 câu đối treo trong ngày Hội Ngộ
5/ĐHS do anh Hồ Đăng Lăng viết, dựa
theo ý bài thơ cổ Tứ Hỷ

** Ca dao Sịa: “Đất Sịa có lịch có lề, Có
sông tắm mát có nghề làm ăn”.

Sịa là tên thị trấn của Quảng Điền (bây giờ gọi là huyện) nằm ở phía bắc của Thừa Thiên-Huế, cách thành phố Huế khoảng 30km theo hướng Đông trên Quốc lộ 1. Thị trấn Sịa là nơi tụ họp buôn bán của cư dân Quảng Điền. Chợ Sịa là một cái chợ rất xưa, e cả trăm năm, nhà cửa cũ kỹ. Thời chúa Nguyễn mới vào phương Nam lập quốc, có đặt hành trạm gần đó (Làng Bát Vọng). Trước năm 1975, quận lỵ của Quảng Điền là chợ Sịa, còn được gọi là chợ Ngũ Xã.

Ngoài thị trấn Sịa, Quảng Điền còn có 7 xã vùng ven sông Bồ gồm Quảng An, Quảng Thành, Quảng Phước, Quảng Thọ, Quảng Vinh. Các xã còn lại là Quảng Thái, Quảng Lợi, Quảng Ngạn, Quảng Công, Quảng Phú. Phá Tam Giang chạy dọc phía đông huyện, còn sông Bồ chảy dọc phía nam huyện.

(<https://donggianghoanghoathamdn.wordpress.com/2014/05/25/nhat-hue-nhi-sia/>)

Bài họa:

Đại Hội Đồng Hương Sịa kỳ 5

*“Ngũ niên đại hạn phùng cam vũ
Vạn dặm tha hương ngộ cố nhân“
Làng Sịa đồng hương về hội tụ
Cali mừng đón những bàn chân “*

*Lung linh hạt nắng thấp tình đầy
Dân Sịa chung lòng tiếp việc say
Sân khấu dựng lên mùa hội ngộ
Fremont tình nghĩa dạ nào phai*

*Mưa khuya nắng sớm mùa thay đổi
Sịa bốn phương trời mãi nở hoa
Tuổi hạc nghỉ ngơi, mừng lớp trẻ
Thay phiên gìn giữ nếp quê nhà*

*Đàn chim tung cánh trở quay về
Đồng ruộng lúa vàng bước lối đê
Bến nước Tam Giang chiều lộng gió
Ru hồn man mác nghĩa tình quê*

*Tay mừng xiết chặt nhìn dăng cảm
Vắng bóng bao người bỏ nước non
Lắm cụ cao niên vì sức yếu
Phong bì gửi gắm chúc đàn con*

*Mừng ngày hội ngộ hãy cùng vui
Thắp sáng niềm tin với đất trời
Có lịch có lề quê đất Sịa
Chung tay gìn giữ một lòng thôi*

*Trăng tròn lại khuyết hẹn mùa sau
Lưu luyến bao điều bịn rịn nhau
Hứa hẹn hai năm mình tái ngộ
Tuổi xuân kể cả tóc sương đầu*

*Cali nồng ấm nghĩa sâu
Đón chào con Sịa kéo nhau trở về*

Minh Thúy Thành Nội

Tháng 6/25/2023

XUÂN QUA VỘI

Lạc bước phong trần tóc trắng phau
Buồn sông cát lấp mọc ngàn lau
Hoàng hôn buông xuống thời nhan sắc
Mặt ngọc xoa lên lớp phấn màu
Hối tiếc khối tình tan rã vội
Thêm hờn ân ái đã tàn mau
Thanh xuân bỗng chốc thành già cõi
Hối hả giành đường đuổi bóng cầu.

Lý Hiểu

NOUS, LES ARTISTES

Nous, les artistes on s'en fout
De la politique, des remous
Qui nous jugent et nous ignorent
Tous, si vous voulez remuer
Le ciel, la terre, et les faits
On vous laisse jouer les fées.

Nous, les artistes on est là
A crier justice, à bas!
La sauce amère de vos plats.
Tous, si vous voulez remplacer
Le mécanisme de nos moulins
Changer de vis: on a l'hélice!

Nous, les artistes on s'en moque
De vos complices qui nous révoquent
Car l'un de vous est innocent.
Tout, il a besoin de nos paroles
Des mélodies qui changent son rôle
On a bien vu qu'il joue le jeu.

Nous, les artistes les magiciens
Qui changent l'acide en eau limpide
Au fond du gouffre de vos sorciers.
Et si un oiseau a su voler
Entre les barreaux de votre cage
C'est qu'il a entendu nos voix.

Nous, les artistes on s'en fout
...on s'en moque, mais on est là
Tous, si vous voulez remuer
Le ciel, la terre, et les faits
On vous laisse faire... les clowns!

Diễm Hoa

CỎ THƠM THÁNG BẢY

CỎ THƠM lần nữa gộp thi tài
VĂN HỌC mùa hè rộn rã ai
Đỏ-Trắng-Xanh màu cờ Mỹ Quốc
Hồng-Vàng-Tím sắc phượng July
Vườn trung nhật tỏa ong vờn nụ
Song ngoại chiều loang bướm nở ngài
Để đợi thu về thu quuyến rũ
Dòng thơ Hồng Lạc chảy tuôn hoài

Tuôn hoài **VĂN HỌC** Việt tinh hoa
Vườn thắm **CỎ THƠM** đẹp ngọc ngà
Lục Bát cuộn cuồn như sóng vỗ
Đường Thi ngun ngút tựa sao sa
Kết giao bốn bể về chung lối
Hoà hợp năm châu đến một nhà
Chờ đợi quê hương xưa giặc ác
Hoà bình chung hát khải hoàn ca.

Phượng Hoa - JUN 30, 2023

YÊU LẮM TÌNH NGƯỜI

Sáng đi trong cõi ta bà
Vác câu thơ nhớ lợi qua vũng buồn
Đời con lắm lúc mưa sương
Ướt vai áo mỏng lạnh đường gió lay

Bốn mùa cứ rớt trên tay
Trắng trang giấy mỏng buồn dày hồn thơ
Dấu chân hoang đấm bụi mờ
Tóc sương thời đã làm mờ tuổi Xuân

Thơ tôi có lúc đoạn trường
Vì tìm tôi đã hoang đường theo thơ
Treo lên đám lá đong đưa
Bao nhiêu mẫu tự cho vừa chữ yêu

Tháng mưa ngày nắng đã nhiều
Trắng tròn trắng khuyết bao nhiêu tuổi trời
Thương hoài nửa cánh sao rơi
Nửa tôi đem cất làm lời đính hôn

Thương người trao nửa linh hồn
Chia nhau một nửa nụ hôn tuổi vàng
Đôi bài thơ đem làm sang
Khoác vào dự lễ hoa đăng tiệc hồng

Thơ tôi có lúc tang bồng
Leo mây cõi gió thơ không tuổi trời
Tôi còn yêu lắm tình người
Hái hoa bắt bướm vẽ đời bướm hoa

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa

[Trích Thi tập Hoa Nở Đường Về đã xuất bản]

NHỮNG LỜI CHO NHAU

Em ơi anh đã dậy rồi
Sẵn chưa mình sẽ cùng ngồi làm thơ
Bên này trời đã ngừng mưa
Tình Thu vẫn thấm hương xưa vẫn nồng

Bên em còn gió mưa rừng
Lá rơi ngập lối cho vàng ước mơ
Ướt câu mong rụng câu chờ
Đời còn hai nẻo còn mơ tao phùng

Chẳng còn mấy nữa qua Đông
Tuyết rơi trắng lối hoa lòng trắng hoa
Đường xa xa lắm còn xa
Tình như đã ám đời bờ yêu thương

Viết câu thơ sáng mưa buồn
Sẽ chia từng đoạn văn chương từng ngày
Sợ mùa tóc lệch gió lay
Tuổi đời thêm tuổi bên này bên kia

Đời còn trắng sáng sao khuya
Bước tình đã vũng vàng đi chung đường
Mãi cùng thơ cõi vô thường
Sẽ chia một chút văn chương cho đời

Viết câu lục bát trao người
Ngại gì tuổi mộng tuổi trời tuổi mơ
Hôm nay tình thấm duyên tơ
Đường tình chung lối ước mơ chung lòng

Mơ mai khúc nhạc tương phùng
Cung thương cung nhớ từng cung ngọt ngào
Không còn là giấc chiêm bao
Bài thơ không tuổi trắng sao mãi cùng

Sáng nay mưa rớt núi rừng
Chiều về giọt nắng thêm hồng cõi thơ
Còn câu lục bát mong chờ
Hâm ly rượu nóng tình thơ thơm nồng

Song Hoa

[Trích Thi tập Hoa Nở Đường Về đã xuất bản]

Phan Khâm
Pha bát bước ra
Ghé liền hoa Quê
nồng trà mạn Sen
Tràng kham
tiểu nữ nước phen
Mùa hương
dan diu vào đêm hẹn hò
Phan Khâm

Phan Khâm

Thơ: **Phan Khâm** / Thư họa: **VŨ HỒI** (1932-2022)

Mừng Ngày Cha Yêu (Father's Day)

Cỏ Thơm ra số một trăm
Ngày vui tháng sáu hàng năm tới giờ
Ngày Cha hạnh phúc đợi chờ
Thời gian thắm thoát đâu ngờ qua mau?

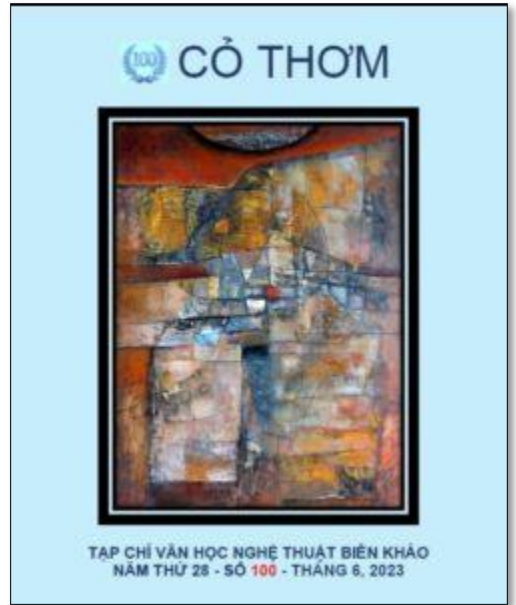
Mong sao ta lại gặp nhau
Tâm tình chia sẻ trước sau xa gần
Bên nhau thăm hỏi ân cần
Hẹn Ngày họp mặt quây quần vui chơi!

Dù cho xa cách đôi nơi
Hè về đi biển tắm bơi thỏa tình
Tuổi vàng có bạn bên mình,
Trời xanh mây trắng an bình bốn phương

Chúng ta hoàn cảnh ly hương
Mây trôi bèo dạt vẫn vương lời thề
Quê hương đất tổ nhớ về
Mùa hè đỏ lửa nào nề tan hoang!

Nơi đây cuộc sống thênh thang
Ngày Cha Hạnh Phúc cũng đang tới gần
Tình cha chan chứa ân cần
Lo toan vất vả không lẫn than van!

Giúp ta vượt mọi gian nan
Từ ngày còn trẻ đến sang tuổi già
Tình cha cao quý Ngọc Ngà
Chúc mừng thân hữu mọi nhà an vui.

Thái Hưng/PGH

Những Đóa Hoa Đại

Như người con gái không phấn son lòe loẹt,
Em lón lên nơi góc biển hay ven rừng,
Bên bờ đường làng góc phố chợ mung lung,
Nơi tắm tối ít ai người theo vồn vã.
Em vẫn xinh nét hồn nhiên màu hoang dã,
Cũng sắc hương mang thoang thoảng dấu trình nguyên,
Trong vụn vặt sâu nét ẩn dáng thuyền quyên,
Em tô đẹp nơi tận cùng vùng hoang đại...
Ta thương Em, trong kiếp hồng nhan ái ngại,
Trời ghét ghen, mưa chẳng tiếc, gió vô tâm.
Rồi ngày mai em câm lặng trong âm thầm,
Cánh tàn rụng, nhụy héo hon đầu gục ngã.
Sương đêm lạnh giọt vô thường chưa buông thả...

Githéa Hoàng Hy, ngày Hạ về 2023

Tình Hè Chăng Vây

Vang vang chân hạ bước
Rộn rã tiếng ve ca
Đỏ rợp trời phượng nở
Bao niềm vui trong ta...
Tha phương tìm đâu thấy,
Ngoại xứ, lúc chiều tà
Biển lặng sóng vẫn vỗ
Hoài trông về chốn xa.

Chiều chiều bên hàng tre
Chim quốc tiếng kêu hè
Mà thấy lòng rười rượi,
Mối tình đầu ấp e.
Trong một chiều giông gió,
Sấm chớp chìm tiếng ve,
Em ghé nhà suor mát,
Tóc ướt lòng đê mê...

Thế rồi nụ tình nở
Tuổi học trò thơ ngây
Như sắc phượng hoa đỏ
Như điều gió cao bay
Như tơ trời mộng寐
Như lững lờ làn mây,
Như nắng hè chớm nụ
Quanh tình hè chằng vây.
Nhớ ai, duyên dáng vai gầy
Nắng hè xuyên nón chạm đầy nét thơ...

Githéa Hoàng Hy, hè 2023

ÁNG MÂY HỒNG PHIÊU DU

Ở trong cung ngoan đạo
Cấm em nhắc chuyện tình
Một nghìn trang di cảo
Khóa bằng khóa vô minh

Ở trong cung ngoan đạo
Làm anh lỗ cuộc tình
Ta nhìn em điên đảo
Tay nắm vào hư không

Em nhìn ta khờ khạo
Thơm mái tóc tội tình
Trên bờ vai run rẩy
Hình như cơn gió lay

Chưa dứt được vấn vương
Nghe tình mình kể lẽ
Còn nẩy mầm bén rễ
Miền tâm thức xanh tươi

Ở trong cung vô tội
Em lần mãi tràng hạt
Tưởng chừng như nốt nhạc
Quyện hai đầu mối tơ

Ở trong cung thiên thu
Bao giờ đưa nhau tới
Bao giờ còn ngóng đợi
Áng mây hồng phiêu du

Hình như và hình như
Áng mây hồng phiêu du...

Phan Khâm

Nhạc Vĩnh Điện - Ca sĩ Quỳnh Lan

https://youtube.com/watch?v=dVWyZPnh_aQ

màu xanh

*Trời xanh xanh, đất cũng xanh xanh
Cùng với non sông một chút tình:
Ai khéo tạc hình trên đỉnh núi?
Nhập hồn tượng đá quý thần kinh!*

*

*Trời xanh xanh, biển cũng xanh xanh
Đỉnh núi che nghiêng bóng cổ thành;
Phân phát cờ bay mùi khói tỏa,
Nghe rền trống trận thuở đao binh.*

*

*Trời xanh xanh, nước cũng xanh xanh
Tráng chí, hùng tâm mộng chẳng lành
Sông cũ đôi bờ non nước cạn
Sử vàng còn lại mấy đêm thanh.*

*

*Rừng xanh xanh, cỏ miếu rêu xanh
Ta với riêng ta nổi bất bình
Tuổi trẻ qua rồi, râu tóc bạc
Biển xa nghe cá quẫy đuôi kinh.*

*

*Đời xanh xanh, cỏ cũng xanh xanh
Còn với non sông một chút tình
Mây trắng qua đời, chiều lũng thấp
Sương mờ ai thấp lửa lân tinh?*

HOÀNG SONG LIÊM

NGHÌN THU

Dưới ba thước đất lặng yên
Rộn ràng xe ngựa bên trên xa gần
Gót sen em bước tần ngần
Mau ghê em nhỉ, một lần yêu nhau...

Không buồn cũng chẳng vui đâu,
Nằm nghe chim hót ngó bầu trời xanh.
Ô kìa! nước mắt long lanh
Thôi em đừng khóc, số anh ngậm cười...

Bao nhiêu đồn dập chuyện đời
Vẫn thương, vẫn nhớ đến người năm xưa.
Anh quên tiếng nói tội chưa,
Tạ lòng xin để gió đưa rì rào!

Em về... phiến đá gốc đào
Dẫm con đế nhỏ ra vào ngu ngơ
Anh thì hồn vía thần thờ
Ai đi ai ở bây giờ thế thôi!

NGUYỄN PHÚ LONG (1938-2023)
(Trích thi tập: “Biết Bao Nhiêu Tình” 2001)

ẢO PHỐ

*Xin trả về ảo phố
Nhưng cánh mộng xuân thì
Xin trả về ảo phố
Tiếng hát chim Họa Mi*

*Trong vườn tôi còn lại
Nụ nhỏ hoa Tường Vi
Cánh phớt hồng mỏng mảnh
Như mắt lệ sầu bi*

*Cánh phớt hồng xao xuyến
Như dáng mây chiều đi
Có âm hưởng đường thi
Bài thơ sầu vạn cổ*

*Không trả về ảo phố
Tôi cất giữ trong hồn
Để có những hoàng hôn
Tôi đem ra phố dạo*

*Giữa chợ đời điên đảo
Giữa cát bụi mù sa
Đời lơ là không chuộng
Thơ ngơ ngẩn xót xa*

*Nhưng trong hồn tôi bỗng
Thơ Huyền Diệu Thăng Hoa.*

Tuệ Nga

ẢO PHỐ (Thơ: Tuệ Nga. Nhạc: Mộc Thiêng) Hoà âm: Quang Đạt - Ca sĩ: Ngọc Quy

<https://www.youtube.com/watch?v=t1eOFym79C4>

ĐỜI LẠC NHAU RỒI

Đời lạc nhau rồi chẳng thấy nhau
Đêm thâu canh vắng hồn vương sầu
Thời gian chầm chậm vào quên lãng
Cảnh cũ hoang tàn với bể dâu.

Trầm tư hồn mộng đời không thật
Một bóng cô đơn tóc bạc màu
Thế sự du du vào tận thế
Tương lai con cháu sẽ về đâu.

Về đâu sông núi còn ngăn cách
Nhớ núi thương sông lỡ chuyến tàu
Mong một ngày về ôm dáng núi
Núi dài sông rộng tình thêm sâu.

Đời lạc nhau rồi thương nhớ nhau
Đêm đêm vang vọng tiếng kinh cầu
Có duyên không nợ trời chia cắt
Ôm mãi trong lòng mối hận đau.

Maryland, Hè 2023

Đăng Nguyên

BUỔI ĐÓ

Buổi đó người đi vừa mắt hút
Tôi về thương nhớ ngập tràn hơn
Một năm rồi nhĩ đèn hoa trút
Cây lá vàng thêm sắc tử hờn

Kiểm tập thơ tình trên nắp tủ
Chưa tan dòng chữ nét yêu ma
Lượn lờ tình tự phương trời cũ
Nhân ảnh phiêu lưu giữa nắng tà

Kế lược buồn vương phai sợi tóc
Hay là lụa bạch lỗi khăn tơ
Hỏi lòng trăm lượt hình như khóc
Lệ thấm vai người chắc đã khô

Giây phút hoang mê sầu tưởng niệm
Cúi mình nghe nước mắt tuôn rơi
Bài ca nghẹn cuối đường đưa tiễn
Chẳng có ai chia sẻ một lời ...

CAO MỸ NHÂN

NGHE TRONG TIẾNG HÁT

Trong cuộc tình lỡ dở
Anh rất là khôn ngoan
Không cho em mắc nợ
Để không phải than van

Mỗi lần nghe ca sĩ
Thống hối lời yêu thương
Anh trầm tư suy nghĩ
Hỏi em có vấn vương

Giọng ca càng chất ngất
Anh yên lặng nhìn trời
Và nghe trong tiếng hát
Anh xa em thật rồi

Bởi vì tình hao hụt
Nên tình không sao đầy
Ôi tình còn thiếu thốn
Mà em vẫn đắm say ...

CAO MỸ NHÂN

Cớ Mắt Sản Phẩm Trong Vườn (1)

Thơ vui

Rạng ngày ra ngắm vườn bông,
Trăm hoa đua sắc, một vùng thắm tươi.
Ngắm hoa, cũng “đã mắt” rồi,
Quay sang ngắm bụi tía tô, khóm gừng.
Mắt tôi, bị lóa không chừng?
Tía tô đã mắt, khóm gừng vẫn đây!
Tía tô không cánh mà bay,
Phải làm cho rõ vụ này mới thôi.
Bớ, ông “Chín Một Một” ơi,
Làm ơn giải quyết giúp tôi việc này.
Chẳng may vào giữa ban ngày,
Tôi đi vắng, chúng tới đây “chôm đồ”.
Đó là... những lá tía tô!

Kha Oanh (Oanh Nguyễn)

(1) Tại vườn, tác giả trồng nhiều loại rau thơm. Trong đó có rau Tía Tô, chúng nhanh lớn và lan ra một vùng rộng. Tác giả thường mời các bạn tự do đến hái, ngay cả khi tác giả vắng nhà. Vài hôm sau, khi ra thăm vườn thấy một số rau Tía Tô đã được cắt. Tác giả rất vui, lập tức ứng khẩu ra bài thơ Tếu này

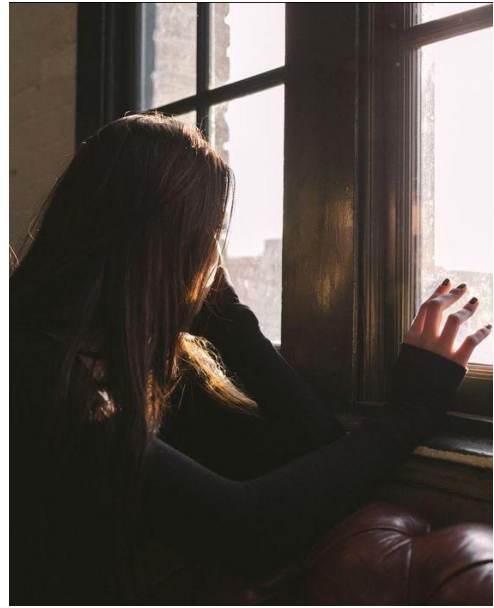

(Ảnh: Kim Oanh)

Vượt Thời Gian

Năm đến gặp nhau hẹn với anh
Năm thương thán nhớ kết tơ mảnh
Năm thêm duyên thắm trao nồng ấm
Năm nữa nợ tàn đón lạnh tanh
Năm ấy đoan nguyên đã hạnh phúc
Năm này ước thệ được yên lành
Năm mê năm muội đầy tâm tối
Năm tịnh an bình trở nụ xanh.

Kim Oanh

Cối Đông

Cô đơn gói chiếc tái tê lòng
Lạnh lẽo mùa về chạm tiết đông
Hoang vắng chiều nghiêng sầu gió bắc
Chạnh lòng sương phụ rót vào song

Đêm vội sương giăng kính phủ mờ
Đam mê ấp ủ dáng tình thơ
Say men thi vị đêm tròn mộng
Rót bóng canh tàn lạc nẻo mơ...

Kim Oanh

Tình Cha

Hôm nay là ngày lễ Cha
Biết bao ký ức vỡ òa trong con
Thương cha ngày một héo mòn
Tóc giờ bạc trắng không còn như xưa
Thương cha không ngại gió mưa
Cả đời vất vả sớm trưa tảo tần
Thương con cha chẳng ngại ngần
Trèo non vượt biển bao lần tử sinh
Xứ người bươn chải một mình
Chạy lo bảo lãnh gia đình đoàn viên
Nơi đây cuộc sống kim tiền
Ngày đêm cơ cực triền miên không màng
Chưa từng một tiếng thở than
Chỉ mong con trẻ chăm ngoan nên người
Tình cha biển rộng mây trời
Bao la chan chứa suốt đời con mang.

Y Thy Võ Phú / 061823

Chiếc Võng Ngày Hè

Hè về mắc chiếc võng đưa
Gió hiu hiu thổi giữa trưa giấc nồng
Hai con và cả vợ chồng
Trên chiếc võng nhỏ bênh bồng ngủ say
Hè về ta trở lại đây
Tạm quên thế sự những ngày lo toan
Ầu ơ giấc ngủ no tròn
Hồn nhiên vui vẻ không còn suy tư
Ầu ơ lời võng như ru
Kéo cà kéo kẹt vi vu gió hè
Trên cành rỉ rả tiếng ve
Vang từng nhịp điệu sao nghe rất tình
Trưa hè giữa cõi lặng thinh
Để gì được phút riêng mình có nhau
Đong đưa theo nhịp trước sau
Cám ơn chiếc võng nhiệm mầu bình yên.

Y Thy Võ Phú

061123 – First Landing, Virginia Beach

Cánh Phượng Mong Manh

*Nơi tôi ở, Hè về trong thính vắng
tiếng ve sầu im ắng điệu hương quê
gió luông qua chéo cửa rộng bao bề
đêm sóng sánh trăng thê trên lối cò.*

*Hè chôn cũ, Hè ươm tươi Phượng đỏ
thả xuống đời, tô điểm tuổi cài trâm
bốn phía trần gian gót bước thăng trầm
nghe sùng nổ chợ thương thâm trận mạc.*

*Dẫu chẳng biết tên người đang phiêu bạt
giữ non sông, vang khúc hát quân hành
đắng vành môi, khoe mắt giọt long lanh
tưới lên đất nổi lòng thương biển mẹ.*

*Nơi tôi ở Hè về thêm quanh què,
lá nhạt màu khéo vẽ một vòng ôm
dưới tàng cây thắm kết mối cô đơn
núi dĩ vãng đưa hồn tim quá khứ.*

*Hình ảnh ảo khờ lòng tôi tự nhủ
Hạ đã về sao tím cứ hoài mong
Trời đất xoay, luân vũ chín từng không
Nặng quên chờ sắc hồng tô cánh Phượng.*

Thuật Phượng

EM THÁNG BẢY

*Em tháng Bảy hương xưa còn ẩn hiện
Yêu trên từng sợi tóc vương quay nhưng
Mặt trời nghiêng gót son cài bóng đổ
Ta theo hoài chiều tím nhuộm hoàng hôn*

*Vóc dáng ấy đã in sâu tiềm thức
Bóng trang đài cứ lại đến rồi đi
Em là ai khiến ta nặng tình si
Không ngủ được là bởi vì trần trở*

*Mỗi lần gặp con tim chừng mắc cỡ
Đập tứ tung và miệng nói ngu ngơ
Ban C ư! tưởng cũng biết làm thơ
Tài hùng biện? chỉ toàn trò giả dối*

*Thế mới biết đời không gì tuyệt đối
Chí lớn nào dám đổi tóc giai nhân
Điều Thuyền, Quý Phi đầu tiên giáng trần
Nhưng Lữ Bố, Đường Huyền Tông phải lụy*

*Thờ cái tuổi học đòi khôn lớn ấy
Như chim non sợ đổ phải cành mềm
Viết thư tình rồi xé, viết... cả đêm
Không dám gửi sợ tên mình bêu rếu*

*Nhất quỷ, nhì ma, thứ ba phải hiểu
Tụi học trò chọc ghẹo: “bị cho de”
Không lẽ hoài mặt giấu với mày che
Lo độn thổ vì ê do tán gái*

*Vì lẽ đó giờ này ta thấy đại
Bởi ta ngu nên mất mãi em rồi
Cứ nói ra không duyên nợ thì thôi
Câm như hén thiệt thòi ta gánh chịu*

*Em cho biết đường tình em khúc khuỷu
Dâu nhà người cũng vá víu gian truân
Sau bảy lăm được gặp lại một lần
Em suốt suốt như chưa từng được khóc.*

*Chia tay em ta đi mùa nắng tan học
Phượng trên cành e ấp tiếng ve ngâm
Em tháng Bảy còn ươm trang sách mới
Tình vỡ lòng, sao còn mãi trăm năm.*

Thủy Lâm Synh

Jun. 26, 2023

Công Cha Như Núi Thái Sơn

Công cha như núi Thái Sơn
Câu thơ ấy thuộc từ thời tằm bé
Nay nhắc lại mà lòng như ứa lệ.
Đất nước tôi dẫu bể nửa đời người
Tôi lên mười đất nước đã chia đôi
Những bà Mẹ Bắc Kỳ ào ạt tới
Kể từ đó cuộc đời như đổi mới
Nhưng khắp nơi vẫn khói lửa lẫm than
Những chàng trai không một tiếng phàn nàn
Vào trận địa như đi vào cuộc sống!

Con sinh ra chưa kịp xây đắp mộng
Chưa gặp cha, con đã chẳng còn cha
Mẹ dạy con mà nước mắt chan hòa
Cha yêu mẹ, yêu con, yêu đất nước
Vi phạm sự cha quyết không lùi bước
Lấy thân mình để đền nợ non sông.

Con bây giờ coi như tạm thành công
Có dân chủ có tự do phát biểu
Nhưng nhiều lúc lòng con như chột hiểu
Mẹ tại sao bỏ nước chạy sang đây?
Cha làm sao mất giữa tuổi thơ ngây?
Nghe con hỏi lòng Mẹ đau như cắt
Con yêu ả, giá tự do tuy đắt
Không tự do ta chẳng thể là người
Ngày Của Cha, cháu nhỏ đẹp môi cười
Mẹ sung sướng vì chúng ta được sống
Chỉ dân chủ với cha là giấc mộng
Con viết vào bài vị để thờ cha.

HUỆ THU

Dad's Merit Is Like Mt. Everest

“Dad’s merit is as immense as Mount Everest!”
That verse since a child I had known with zest,
But now heard again makes tears start to my eyes.

My country has been half of my life in hard times,
Partitioned in two when I was just ten years of age.
The mothers poured from the North in a critical stage
And thenceforth began in the South to revive;
But everywhere anguish continued from war to derive:

The young men with neither complaint nor regret
Rushed into the battlefields, their hopes on life set.

You were born, not in time yet to build dreams
rather,
Not seeing your father yet, you already had no
father.
I your Mom brought you up, in tears educated you
kid:

Dad loved me, loved you – and loved Vietnam
sacred,
Fulfilling his duty, not yielding an inch of ground
Using his body to pay his debt to the country bound.

Now that you might be said to have got some
success
Enjoying democracy, liberty, being free to express,
Yet sometime in your innermost you suddenly
understand

Why I your mother had to leave home for this land!
I surely felt heart-broken – my deep grief increased
When as a child you naïvely asked why Dad
deceased.

Oh my child, Freedom has its though high price,
But without it we cannot be human beings so nice.
On Father’s Day, watching the smile of each of your
chit

I am happy because we are able to live a life fit.
The word Democracy with Dad was such a dream:
Write it on his votive tablet to honor him as we
mean.

Translation by THANH-THANH

Lung Linh Mộng

Chiều nắng hạ trong làn
Đất trời tươi thắm một màu xanh
Lá reo mừng, nhảy múa
Chim chuyền cành hát ca
Gió nhẹ nhàng, êm ái
Không gian ngan ngát hương hoa
Cớ sao lòng ta như có điều chi buồn bã
Nghe lòng trào dâng một nỗi niềm vời vợi
... miên man ...
Ngàn xưa mây trắng lang thang, lang
thang
Về nơi xa vời, ... ôi xa vời ...
Trời còn chưa vào tháng mười
Mà nghe đâu đây những chiếc lá vàng rơi
...
rơi ...

Bồi hồi nỗi nhớ nơi xa xôi
Mơ hồ tiếng gọi trong sâu cùng tiềm thức
Một thuở xưa nào, xưa rất xưa
Khi nàng trắng hầy còn chưa biết sầu

Lung linh ngàn sao giữa vòm trời đêm
thăm thẳm
Tiếng đàn ai dịu dặt,
Khúc tơ lòng trôi dạt
theo làn sương khói
chốn mênh mông...

Qua bao nhiêu cõi giới bèo bồng
bao nhiêu mộng kiếp nơi trần thế
Vẫn còn ghi dấu nơi sâu thẳm trong hồn
ta:

Một đôi mắt long lanh
chan chứa những thâm tình ...
Một tiếng cười trong veo
Ngọt ngào như dòng suối mát,
Dịu dàng như ánh bình minh
Hương thơm ngào ngạt hoa quỳnh
Hồn ta phiêu lạc
giữa bồng bèo ...
men say...

vương thanh

Sparkling Dream

A summer afternoon with warm sunshine,
The earth - a fresh green, the sky - a clear blue.

Leaves rustling and dancing in the breeze.
Orioles jumping from branch to branch,
singing.

The wind's gentle and caressing,
The air scented with the fragrance of flowers.
But how come in my heart, there appears a
misty sorrow:

the rising of nostalgic longings... like the
ocean tides in my soul.

Since millenniums ago,
the white clouds have been drifting and
wandering...

To a faraway horizon... to other worlds.

It's not yet the month of October,
but already I can hear the sounds of yellow
leaves

falling...
and falling...

I'm feeling wistful for some place... faraway in
the past.

Vague images from the deep of my
subconscious

to some olden times
when the Moon Fairy still does not know
the meaning of sorrow.

Thousands of stars sparkle in the night

Whose ethereal music arises
a melody of the heart,
drifting with the smoke and mist,
in the vastness of the starry sky.

Across many floating worlds,
many lifetimes in the earthly realm,
I perceive, often in a hazy mist,

a pair of eyes
clear like water,
gentle like a flower,
deep like the night,
warm like sunshine,
a smile in those eyes,
sparkling like the stars,
captivates my heart.

And I lost myself
in the
sweet fragrance
of Intoxicating Beauty...

vương thanh

Tâm Sự Người Lính Già

Người lính xưa chừ tóc đã bạc
Nỗi niềm đau còn giữ mãi trong lòng
Từng chặng đời lên đời xuống dốc
Nợ cuộc trần trả miết không xong.

Hồn chiến mã ngậm ngùi thao thức
Suối nhỏ về góp nhập thành sông
Dấu rêu phong hằn thân gỗ mục
Cánh vạc mờ chấp chới tầng không!

Đếm từng chặng gẫm lùi dĩ vãng
Dấu chân qua bầm dập khôn cùng
Mảnh trăng khuyết khơi niềm nhung nhớ
Vách tường khuya gợi cảnh lao lung!

Buổi quay gót nghe đời trần thuật
Thêm nỗi niềm chua xót băng khuâng
Đàn chim sẻ vòm nhà gù gật
Kể chuyện buồn từ độ chia phân!

Nghe đâu đó than dài thở ngắn
Mà sông xưa nước cứ hững hờ
Vàng trắng khuyết lạnh trời thương nhớ
Rượu cạn bình sầu thấm ý thơ!

Người lính xưa chừ tóc đã bạc!
Nợ tang bồng đành gác đằng sau
Thấm lạnh lẽo nghiêng bầu độ ẩm
Cạn hồ trường chan chứa niềm đau!

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt

ĐỨA BÉ

Đứa bé tung tăng trên đường làng xưa,
Đôi bàn chân trần nháy nhót chim sáo,
Đá viên sỏi trắng bay đi rất xa.
Không đau lắm đâu, bụi hồng ấy mà!

Đứa bé tung tăng trên đồng lúa vàng.
Chạy theo đuổi bắt cánh bướm mơ màng,
Loài chim giật mình vỗ cánh bay mỗi.
Đứa bé cười, tiếng ngân trong không gian.

THIỆU NỮ

Thiếu nữ rong chơi trong cánh đồng hoa.
Hoa đỏ, hoa vàng, thanh thoát mượt mà,
Ngập ngừng dưới nắng, thẹn thù với gió.
Có làm say sưa gã mặt trời lòa?

Thiếu nữ băng mình qua cánh đồng hoa.
Áo trắng vui loang loáng khắp gần xa,
Cong môi thổi những nụ hoa tàn úa.
Nhớ làng xưa, đồng lúa chín bao la.

NGƯỜI ĐÀN BÀ

Người đàn bà đứng nhìn cánh đồng xa.
Hoa đỏ, hoa vàng, nụ rời mimosa.
Mộng tàn phai, thoáng nghe lòng trắc trở.
Thương nhớ triền miên ngày thơ ấu qua.

Người đàn bà đứng nhìn cánh đồng trơ.
Cây lè loi, cành lá khô xác xơ.
Ngày xưa đâu, làng xưa đâu còn nữa!
Lệ rưng rưng tràn khóe mắt bao giờ.

Nguyễn Mây Thu (29-06-2023)

KHÚC RU TÌNH

(Nhân dịp sinh nhật hiền thê)

*Trăng lạnh, mù sương, mùa thu biếc,
Em có trong ta nồng nàn môi hôn.
Lá đỏ rừng phong, lá vàng đầu núi,
sưởi ấm cho nhau, nghĩa vợ tình chồng.
Ta là trái tim xanh, còn em là bích ngọc,
từ thuở xa xưa, ngày thế giới bắt đầu.
Cho thời gian, đếm chung bằng hơi thở,
gió mùa đông là tiếng nhạc xôn xao.*

*Cũng bởi vì em là bích ngọc,
Nên hồn ta xanh biếc một màu xanh.
Trời rực sáng khi em ngồi hong tóc,
Mưa ngừng rơi nghe em hát một mình.*

*Em lung linh như mây, như hồ điệp,
Ta quên ta, hồi tưởng mộng Trang sinh.
Từ yên nguyên, em cùng ta tỉnh giấc,
Trong cơn mơ xao xuyến khúc ru tình.*

*Em đến nơi này như trong cổ tích,
nhẹ nhàng sương khói, tịch mịch đêm.
Búp lá xanh màu vì em là ngọc bích,
từng mảng mùa xuân rụng nắng bên thềm.*

*Bài thơ tình, viết thay cho lời ngỏ,
Cám ơn em những năm tháng bên ta.
Cùng chung nhau bao sướng vui, khổ cực,
hẹn ước trăm năm, không chút nhạt nhòa.*

*Hạ đỏ cũng vì em, xanh màu lúa mạ,
em tung tăng chân sáo như gió lay.
Bước lên đồi cao mây bay tóc rối,
chim hót đầu đây, run rẩy bờ vai gầy.*

TUỆ TRUNG

Tháng 8, 2022

NGẮN SẮC KHÔNG

(Ngũ độ thanh)

Vòng xoay biến đổi ngược xuôi đời
Ảo não đêm trường khó diệt vơi
Hỏi mãi ngày xưa còn dính quyền
Ngờ luôn chuyện cũ phải buông rời
Bao lần quán niệm thầm trao cõi
Những buổi thiền tham lặng ngắm người
Bát Nhã chèo đưa thuyền tịnh điểm
Tâm tùy vạn pháp hiểu ...dừng thôi

Minh Thúy Thành Nội

THIỀN QUÁN

Gió lộng mây trời một cảnh yên
Buông hơi thở nhẹ thả buồn phiền
Bên đời cõi tạm Không rời Có
Thị hiện Quan Âm nét mặt hiền

Huyền hoặc mơ hồ bóng lướt bay
Mờ sương khói ảo mắt dăng đầy
Chèo thuyền Bát Nhã đưa ta đến
Một núi hoa vàng mọc phía Tây

Huyền diệu lòng trần phút tạm quên
Kỳ hương, dị thảo mọc quanh miền
Chim ca hót líu chào Xuân đến
Vạn vật chan hoà đón nắng lên

Trí huệ khai thông mấy phút thiền
Thanh bình cảnh giới đẹp thần tiên
Nào sân, chẳng hận chân nguyên ứng
Tắm gội từ bi vượt lấm niêm.

Minh Thúy Thành Nội

Tháng 7 Em Về

Tháng 7 em về lòng mở hội
Ngõ như bàn tay anh vẫy mời
Không hẹn mà chung lòng ngóng đợi
Cali nắng vàng trong mắt, trên môi...

Tháng 7 em về bao thương nhớ
Áo trắng tung bay rợp cổng trường
Mắt anh len lén sau hàng phượng...
Chỉ trộm nhìn thôi... cũng vấn vương...

Tháng 7 em về chân bước nhẹ
Sợ làm xao động giấc mơ hoa
Có anh nâng phím đàn năm cũ
Một thừa Dư Âm chẳng nhạt nhòa

Tháng 7 em về xao xuyên quá
Bạn cũ, thầy cô... phút rộn ràng...
Nhớ vòm trời xanh... khung cửa sổ...
Cho hồn thơ lạc... bước... lang thang...

Tháng 7 em về anh có đến?
Dù nhớ hay quên em vẫn chờ
Hãy giữ dùm em tia mắt ấm
Và tiếng hát buồn... sâu lắng... xưa!

THY LỆ TRANG

THƠ VÀ TÌNH

Tôi viết Thơ đời Thi với Ca,
Yêu Thơ nên có được Thơ Hoa
Không vay mượn chữ lời mơ tưởng
Để tạo nên câu Đợi với Chờ...

Chẳng có gì cho ta héo hon,
Cuộc đời lỡ mấy giấc mơ non
Nay thương mai nhớ sau hờn giận
Thơ nở Đường Hoa nghĩa sắt son!

Tôi cõi lòng riêng chỉ có Thơ,
Đâu còn cao thấp để phong ba

Mà tình dâu bể đâu còn tính
Một quãng đường đời hết xót xa.

Đời chỉ còn Em với Tiếng Thơ,
Lời ru nhân thế ấm đôi bờ
Cõi mong đã quá ngày mưa bụi
Đoạn cuối đường về đẹp Ước Mơ...

Tôi đã vì Em một cõi lòng,
Thơ còn quý phái ý còn trong
Lời thương của Bạn mình trao tặng
Nên vẫn Yêu Đời tuổi cuối đông!

Hoa Vãn

KHÔNG CÓ CÀ PHÊ

Trời vừa lên nắng chờ đi bộ,
Không có cà phê chỉ có Hoa,
Hương ngát phủ đầy trên lối mộng
Thơ Hồng rộn rã đẹp lời ca.

Một cuộc đi về chỉ thế thôi,
Nay Tình mãi Nghĩa vẫn đầy vơi
Tôi mang gửi cả vào trong nắng
Để chút Tình Thơ mãi sáng tươi!

Hoa vẫn đầy hương Tình vẫn nồng,
Rượu còn tay nắm ấm tình chung
Cuộc đời sau trước vàng như lá
Chẳng nghĩ buồn vui tận với cùng...

Còn chỉ Tình Thơ trong cõi xa,
Cuộc đời Thi Phú, Tình bao la
Hiến dâng câu chữ cho trần thế
Cùng áo thời gian đẹp lựa là...

Không có cà phê đã có Hoa,
Hôm nay trời đẹp hơn hôm qua
Bài thơ vẫn điệu tròn cung bậc
Một cõi lòng riêng nắng đậm đà!

Hoa Vãn

Mùa Hè ở Myrtle Beach, S. Carolina - Ảnh: PAD

Ban Điều Hành COTHOM FOUNDATION chân thành cảm ơn các thi hữu đã hưởng ứng đóng góp thơ mỗi 2 tháng cho Tập thơ Văn học Cỏ Thơm online được đa dạng, nhiều sắc màu, nhất là thể hiện tinh thần tự do sáng tác của người Việt hải ngoại.

Mời quý vị thưởng thức một ca khúc trữ tình nhẹ nhàng: “TRỞ VỀ THÔN CŨ”

Nhạc & lời: [Nhị Hà](#); Tiếng hát: [Tâm Hảo](#)

<https://www.youtube.com/watch?v=km2A7275E1g>